

JESENIŠKA STRAŽA

Slovensko-nacionalen list.

Svoboda, čast, narod, resnica.

„Jeseniška Straža“ izhaja vsako soboto opoldne. — Naročnina za celo leto 4 krone; ako se naroči dva ali več izvodov, pa po 3 kroni izvod. Naročnina naj se pošilja na upravništvo „Jeseniške Straže“ (tiskarna Iv. Pr. Lampret) v Kranju. Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. Pos. številke po 10 vin.

Oglasi in poslanice se računajo po petit-vrstah, če tiskano enkrat 10 vin., dvakrat 15 vin., trikrat 20 vin. Večje črke po prostoru. Če se oznanilo priobčuje večkrat, je cena posebno znižana. — Rokopisi se ne vračajo. — Dopisi naj se izvolijo frankirati in naj se pošiljajo na uredništvo „Jeseniške Straže“ v Kranju.

Št. 12.

V KRANJU, 17. februarja 1906.

II. leto.

V boju za obstanek.

Prva in glavna skrb kmetova naj bi bila, da se osamosvoji duševni in gospodarski. To bi se reklo: Misliti s svojo glavo in delati za svoj žep. Ko bi imeli le nekoliko samozavesti in stanovskega ponosa, bi se dalo to kaj lahko uresničiti. Shajati bi se morali in nekoliko bolj zaupati drug drugemu. Vsakemu človeku in najsi bo še tako reven, pride včasih kaka pametna misel. Pri nas je pa stara navada, da le nasvet onega kaj velja in najsi bo še tako zabit, ki ima kaj premoženja ne glede na to, kako si ga je pridobil. Pri občinah je navada, da sede v odboru le taki, ki imajo kaj, in ravno to je največja nesmisel. Spominjam se nekega občinskega odbornika, ki je bil samo zato odbornik, ker je bil oče njegov odbornik, dasiravno so vsi ljudje rekli, da ni »pol hudiča« vreden.

Po večini imajo v naših občinah župniki prvo in zadnjo besedo na vseh odločitvah in važnih mestih. V cerkvi so nedotakljivi, v občinski zbornici ravnotako. V cerkvi jih čuva postava, v občinski zbornici pa njegovi kimovci, ki imajo za največji greh, če se brezpogojno ne ustrezne zahtevam župnika. Da trpe pri tem občinci, ni treba praviti. — Posledice tega so, da nazadujemo, da se ne moremo gospodarski osamosvojiti. —

Oglejmo si občine, v katerih imajo, ali so imeli prvo besedo duhovni gospodje. Farovž kakor palača, farovski hlevi v primeri s

kmetskimi kočami palače, cerkve, v katerih so stotisoči brezobrestnega kapitala, katerega si je kmet pristradal, služijo v prvi vrsti njihovemu namenu. Občinski reveži hodijo od hiše do hiše, stradajo in umirajo v smrdljivih hlevih, gospodje se pa izprehajajo in zaničevalno motrijo svoje pokorne farane. —

Kdaj ti bo vzklopela kri, kdaj boš napravil konec tem neznosnim zate tako poniževalnim razmeram, kmet? Kdaj boš prišel do samozavesti, da je tvoja dolžnost skrbeti v prvi vrsti zase, za otroke, za rodno zemljo? Kdaj boš prišel do spoznanja, da si rabelj svojemu rodu, ker ga s svojo brezbožnostjo, prizanesljivostjo in malomarnostjo tiraš v pogubo. — Kruto se masčuje nad nami brezbriznost naših očetov, a še krutejše se bo masčevala naša malomarnost nad našimi otroci. Od vseh strani pritiskajo nad nas! Od ene strani vlada, od druge rimska nadvlada. Mi pa stojimo tu, kakor obsojeni, s povešenimi glavami in prekrizanimi rokami ter gledamo ravnodušno, brezbrizno in brez moči v žrelo zmaju, ki se igra z nami kakor se mu zljubi, dokler nas ne požre. —

Podpirajmo domačo umetnost!

Akoravno se čujejo vedno glasovi, da se slovenska umetnost ne razvija, kakor bi bilo želeli, se vendar nikdo ne potrudi, da bi pospeševal ta razvitek. Nemški umetniki, nemške tovarne si služijo velikanske svote s sloven-

skim denarjem. Ali ni to obsojevanja vredno, ako se pomisli, da je število slovenskih umetnikov, ki so slovenski javnosti že itak večalimani znani razmeroma veliko in da imajo mladi umetniki na Dunaju svojo organizacijo v društvu »Vesni«, ki ima rayno nalogo posredovati pri umetniških naročilih v prid svojim članom. Že narodna zavest slovenskih naročevalcev bi zahtevala, naročevanje umetniških izdelkov pri »Vesni«. Še bolje pa bi utegnulo uplivati na naročevalce dejstvo, da so cene, ki jih stavlja »Vesna«, razmeroma jako nizke, ker so člani navezani na naročila, če hočejo živeti.

Posebno slovenske obrtnike, društva, posojilnice, tvornice i. t. d. se opozarja na gori navedeno.

Za večja dela se napravi konkurenca. V tem slučaju se pošljejo naprej skice, ki so naročevalcu na izbero. Mala naročila se oddajo brez konkurence temu ali onemu članu.

»Vesna« sprejema sledeča dela: Slike (portrete, pokrajinske in druge slike) v vseh tehnikah. Načrte za razglednice, ilustracije, okraske knjig i. t. d. Dekorativne načrte za umetniško-obrtne predmete kakor: diplome, plakate, okras pohištva in stanovanja i. t. d. — Cerkvene slike, zastave tudi za ženska ročna dela. Arhitektonične načrte za moderno pohištvo, za cerkvene oltarje i. t. d. Kiparske izdelke, kipe, reliefe, miniature i. t. d., sploh vse, kar spada v updabljaljočo umetnost.

Cena se določi naprej. Pri konkurenčnih razpisih naročevalcu ni treba plačati posebnega doneska za ceno. Za posredovanje ni treba plačati »Vesni« nobene takse.

Slovinci, storite toraj svojo narodno dolžnost in naročajte pri »Vesni«! Informacije brezplačno! — Naslov: »Vesna« Dunaj III. Kollergasse 20. IV. Odbor.

PODLISTEK.

Skopuh.

Humoreska z gorenjskih hribov.

Andrej Dovžan je stal na vratih očetove hiše in pušil iz kratke pipe. Roke je imel na hrbtu prekrizane, z očmi je pa zrl na tropo golobov, ki so frčali v večerni zarji po zraku. Ko je fant že precej časa zrl proti nebu, ni opazil zale deklice, ki je korakala po vaski cesti proti njemu. Tusarjeva Mina — tako je bilo deklici ime — je bila celo mnenja, da bode prav tik mimo njega šla, ne da bi jo on opazil, ker je bil tako zamišljen. Dekle pa tega nikakor ni hotela, temveč je prav dobro ropotala s podkovanimi čevlji, ko je prišla v bližino Andreja. Toda ta tudi tega ni slišal in je še dalje gledal za golobi.

«No, Drejče, kaj pa vidiš tako posebnega v zraku?» ga je nagovorila.

Mladenič se je nekam prestrašil vsled nagovora, pogledal je deklico v njen smejoči obraz, bil je nekoliko v zadregi in odgovoril:

«Videl nisem nič. Na razne stvari sem premišljeval in se tako zatopil v misli.»

Mina mu je smeje prikimala in rekla: «Mislil si na starega, Drejče, kajne? Na onega z dolgimi lasmi in oblečenega v krila, je-li?»

Mladenič si je dal opraviti s svojo pipo, katera hkratu ni dobro vlekla. «Ti se lahko šališ! V sedmih tednih bode očet. — Toda jaz . . . ! Katero lahko dobim, ne maram, katero bi pa jaz rad, pa ona zame ne mara . . . »

Mina je neverjetno odmajala s svojo lepo glavico . . . «Čudno je danes na svetu!» je rekla. «Vse ljudi žuli čevelj — in to celo na

eni in isti strani! Baš tako kakor ti, mi je danes govorila Katrica. Povsodi enako!»

Mladi Dovžan je hkratu zardel v obrazu. Plaho je zrl Mini v oči: «Mlinarjevo Katrico meniš, Mina?»

Deklica je prikimala. «Uprav ta. Saj imamo tu samo eno prijateljico in to je Katrica.»

«In . . . hm . . . Mlinarjeva dekle . . . kaj bi pa pogrešala pri tebi? Edini otrok od bogatega mlinarja . . . to bi vendar maral . . . »

Andrej je sedaj še bolj zardel nego preje. Mina je pa postala še bolj zgovorna. «No pa saj bogastvo nič ne de. Lahko ima kdo toliko denarjev, kakor sena, a vendar mu ni dobro. Glej primer: Taka deklica kakor Katrica ima vsega dovolj. Kaj ima ona od svojega denarja in posestva, ako jej fant, katerega bi imela rada, ne zaupa, ker je siromak. Taka vendar ne more iti k njemu

Novičar.

Sape je zmanjkalo fajmoštru Zabukovcu, ker slednji dan bolj uvideva, da še kljub svoji zvezi z Nemci ne dobi občine v oblast. Naša slovenska stranka je v taki premoči, da bi moral Zabukovec prodreti v vseh treh razredih, če bi hotel potem delati po svoje. Morebitna zmaga v dveh razredih mu niti najmanj ne pomaga. Ako zmaga naša stranka v dveh razredih, je občina naša, če pa prodremo le v enem razredu, smo v toliki moči, da lahko onemogočimo vsako delo občinskega odbora, ki bi hotel delati brez nas ali pa proti naši volji. Toliko stoji torej za nas razmere ugodnejše kakor pri našima združenima nasprotnikoma. Iz tega pa je tudi razvidno, da je na Jesenicah za nami vse, kar je neodvisno in ki res nekaj reprezentira.

Za obema kaplanoma strašno toži Zabukovec, če bosta vsled reklamacij izbacena iz prvega volilnega razreda. Po postavi spadajo namreč kaplani v III. razred, ker jih ni smatrati za dušne pastirje v pravem pomenu besede, ker sta le nekaka pomagata župnikova, kateremu pristojna naslov «dušni pastir», kakor zahteva to volilni zakon. V tem smislu je že tudi razsodilo upravno sodišče za neko drugo kronovino. Stvar utegne priti zopet pred najvišje sodišče in bo razsodba gotovo velike važnosti. Čemu pa naj bi tudi kaplan volil v I. razredu, katerega delo obstoji v tem, da vsaki dan zmoli par očenašev?

Jeseniški požarni brambi še vedno načeljuje zloglasni kričar Krivec. Kako dolgo še!?

Župnik Zabukovec porabi vsako najmanjšo priliko, da javno oblati kakega našega pristaša in če isti zagreši le toliko, da gre n. pr. s svojim prisluženim denarjem iskati sreče v Ameriko. Zakaj Zabukovec ni poročal o pismonoši Lamovšku, ki je bil odpuščen iz službe, ker je hotel ubogi vdovi odnesti okrog 180 K. Zakaj ne poroča o ženi svojega pristaša Krivca, ki prodaja svinjsko meso, ki je tuja last in je skrivnostno izginilo izpod nekega podstrešja? Zakaj molči o škandalčkih, ki se gode med mašo v znani «šnopsapoteki» na Savi med marijinimi otroci? Ali naj morda zopet mi kaj zanimivega priobčimo o Zabukovčevem pobratimu in pristašu svobodne ljubezni, pisarju Pongratzu?

in ga objemati, namreč k priprostemu fantu in ga vprašati: Ali me hočeš? Tako bi bila prav zaradi njenega premoženja le nesrečna. — No zdrav ostani, Drejče, domu moram. Danes večer moram iti se h Katrici. Pri zadnjih vrtnih vratih me bode čakala čez pol ure. Potem bodeve malo kramljale.»

Prikimala je z glavo in se nasmejala, potem pa odkorakala, ne da bi čakala na slovo mladega Dovžana,

Drejče je težko dihal in vroče mu je bilo. Drgnil si je oči, kakor to stori oni, ki prav ne ve, ali čuje ali sanja.

Ali bi Katrica morebiti res — — —? Ona je bila vedno tako prijazna proti njemu, ako jo je slučajno naletel, bodisi na potu proti cerkvi, na polju, ali sploh kje drugje. In ko se je pred pol letom vrnil od vojakov ter imel svojo ekstra-čepico potisnjeno na levo uho, postala je popolnoma rdeča v obrazu, ko ga je srečala je zardela

Preiskava proti znanim razgrajajem, ki so zakrivali vsled Zabukovčevega hujskanja nad občinskim odborom hudodelstvo javne sile, je v popolnem teku in so bile prve priče zaslišane 16. t. m. Opozarjamo še enkrat, da so glavni hudodelci bratje Krivci, delavec Torkar, Vilman iz Kurjevsi in še par drugih, katerih imena se bodo kmalu našla. Zaslediti se morajo zlasti tisti, ki so s pestjo tolkli ob mizo in grozili gospodoma Schreyu in Legatu.

Nesramnost klerikalnih razgrajajcev. Franc Krivec je vedno lagal po Jesenicah, da ga je notar g. Plantan spravil ob premoženje. Pred kratkim pa je trgovec Zupanc iz Ljubljane javno pojasnil vso zadevo. Jasno je kot beli dan, da je hotel Krivec na stroške drugih ljudi imenitno živeti in je prav brezskrbno delal «puf». Lahko je bilo tisočake napraviti, toda težko vrniti. Mož je prišel na boben. Krivec je vsled svoje lahkomišelnosti napravil vse, potem pa je pričel druge dožiti, da so krivi njegove nesreče. — Francetu Krivcu damo torej prijateljski svet, naj lepo molči in ponižno živi v svoji baraki pri «petih ceglih»!

Bivši župan Jože Klinar, ki je hotel v svojem političnem življenju sedeti na treh stolih, se je srečno vsedel na tla. Šele sedaj je mož jasno pokazal, da je z dušo in telesom vdinjan klerikalno-nemškutarski zvezi, ker je dovolj kratkoviden, da misli, da ga bo ta garda zopet dvignila na površje, kakor ga je posadila na tla. Mi pristavimo samo to: ljubši nam je odkrit nasprotnik, kakor pa človek, ki ni krop in ne voda in mi smo zato tu, da taki ljudje izginejo s površja!

Pipčarsko društvo nabira člane po Jesenicah. Opozarjamo vsakogar, da je to društvo pristno ajmohtarsko pod okriljem raznih zabutih Torkarjev i. t. d. in je dolžnost dostojnih ljudi, da odklonijo vsiljive ajmohtarske «pipce». Čudimo se, kako pridejo celo nekateri člani jeseniškega «Sokola» do tega, da se vdeležujejo veselja, ki jih prirejajo ti ljudi, ki so hodili demonstrirati proti naprednemu slovenskemu občinskemu odboru! To se pravi poniževati samega sebe in svoje prepričanje! Značajan človek ne hodi med ljudi, ki so ponižni hlapci raznih Zabukovcev in Čukov!

še pod rumenimi lasmi in v rdečem licu so tako posebno odsevale nje modre oči!

Oh joj, kak «bebec» je bil ves čas. Sedaj je hodil že pol leta žalosten okolu kakor oskubljen petelin, pustil si je mučiti srce od tajne ljubezni — in ni nič opazil. Njegova deklica je morala šele k njemu poslati svojo prijateljico, da mu odpre oči!

No, sedaj je tej dvomljivosti in sanjivosti konec. Tako preslepljen pa tudi še ni bil, zakaj mu je Mina tako jasno odkrila, da se more še danes sniti s Katrico, na zadnjih vratih mlinarjevega vrta. No, to se pravi biti že preje tam, kakor Mina.

Mladenič je zmajeval z glavo. Ali bi vprašal prej očeta? Oh kaj, stari mož bode tudi brez njega večerjal, ako njega ne bode doma. In ako bi tudi moral čakati. Ako mu njegov sin potem pove, zakaj ga ni bilo pri večerji, potem mu to n / bode vzel za zlo.

Dalje prih.

Farovška politika. Župnik Zabukovec je pričel pri raznih shodih vplivati na ženske, naj pregovore svoje može, da volijo njegove kandidate v občinski odbor, ker drugače jim pretilo «večno pogubljenje». Mož je postal že od samega hujskanja tako najiven, da ne ve več, kaj pravzaprav dela, ker drugače bi pač ne mogel početi takih predpustnih prisnodarij. Gospej Balohovi je celo odpoval stol v cerkvi, ker se mu je baje Balohova rodbina zamerila. Ako pojde po volji Zabukovca, bo nazadnje vse ljudi pognal iz nebes in bo menda sam s svojimi kaplani in svojo kuharico sedel za nebeškimi vratmi. Če pa bo sv. Peter slabe volje, porine morda še našega pobožnega bojevnik Zabukovca pred vrata.

Važno za občine. Pravosodno ministrstvo je izdalo odredbo, da velja izgon iz kake občine le proti stalnemu bivanju v občini, ne sme se pa preganjati izganca, ako se mudi v občini le mimogrede brez stalnega bivanja.

Družba sv. Cirila in Metoda je poslala l. 1904 in l. 1905 vsem svojim podružnicam okrožnico, v koji pojasnjuje, da se v njenih «Vestnikih» izkazuje vsakokrat le oni dohodki, ki jih je prejemale za preteklo-upravno leto. — V poročilu za veliko skupščino v Št. Juriju ob juž. žel. 14. septembra 1905 so zaznamovani torej dohodki za solnčno leto 1904. Zato ne more biti tiskan med onimi prispevki za l. 1904 n. pr. oni, ki se nam je izročil še le 8. januarja 1905. leta. Priobči se samoumevno šele v «Vestniku» za prihodnje leto. — Velik nered bi včiniili v svojih knjigah, ko bi delali tu izjeme. — Naj se nam ob podobnih slučajih ne očita «nepaznost» in naj podružnice ne pišejo z izrazi, kakor n. pr. «zahtevamo popravilo» i. dr. Ko bi vodstvo, — oprto na zgoraj zaznamovane svoje izjave — rabilo tuprilično take besede, bilo bi to umljivo. Nam napram niso na pravem mestu. A ni na tem, da bi dokazovali, kako napak včinjajo drugi in naše pismo tudi nikdar ne gre na robotost izrazov. Pač pa stojimo vsakokrat za domovinsko darežljivo ljubav, na kojoj Vas vabimo to že v tretje pojasnjujoč tudi danes. Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda. V Ljubljani, dne 30. januarja 1906.

Slov. pevsko in bralno društvo „Triglav“ v Radovljici se tem potom najiskrenejše zahvaljuje slavni «Slovenski Matici», odnosno slavnemu odboru iste za blagohotno podarjene knjige v namen javne ljudske knjižnice, katera se snuje tu. Vrednost «Matičnih» knjig znaša nad 60 K! Naj bi izgledu slavne «Matične slovenske» sledili i drugi knjižni zavodi in meceni, prijatelji ljudske prosvete! Darila v ta plemeniti namen je nasloviti na odbor društva «Triglav», darila in č. gg. darovalce objavimo svoječasno v listih. Odbor.

Poseben deželni zakon za nadaljevalne šole. «Učit. Tov.» poroča, da se Čehi zadnji čas posebno zanimajo za nadaljevalne šole. Zato so sklenili, da uveljavijo poseben zakon, po katerem bodo morali v določenih slučajih snovati nadaljevalne šole. Kjer bi pa teh poleg ljudskih šol ne bilo mogoče ustanoviti, bodo morali uvesti vsaj nadaljevalne tečaje. Nadaljevalne šole naj bi snovali z ozirom na dejanske potrebe v posameznih krajih. Tu bi učence šolali bolj za trgovino, tam za obrt. V tem kraju bi se pečali bolj s črevljarstvom, tam z mizarstvom itd. V vseh slučajih pa naj bi se gledalo, da bi se fantje naučili veliko praktičnih stvari in da bi se snov kolikor možno delila po strokah. Čehi menijo ustanoviti poleg deželnega šolskega sveta lastni deželni šolski svet za nadaljevalno šolstvo. In Slovenci?

Vojaški nabori se više na Gorenjskem po nastopnem redu: 16. in 17. marca v Kam-

niku, 20. in 21. marca na Prevojah, 11., 18. in 19. aprila v Škofji Loki, 20., 21. in 23. aprila v Kranju, 25. aprila v Trziču in 27., 28. in 30. aprila v Radovljici.

Domžalski „Sokol“ je pristopil slovenski sokolski zvezi. To je 21. v zvezi stoječe sokolsko društvo.

Važno za konjerejce. Kmetijsko ministrstvo potrebuje za leto 1906. 60 do 70 žrebcev težkega pincgavskega plemena. Te žrebce bode dotična komisija ali v deželi sami ali pri razstavi žrebcev o jeseni 1906 v Judenburgu na Štajerskem in v Ensu na Gor. Avstrijskem nakupila. Pri dotični razstavi razdelila se bodo štiri čarila po 1000 K in še 40 drugih manjših daril od 50 do 200 K. Posestnike žrebcev na ta nameravani nakup s povabilom opozarjamo, da ob priliki letošnjih premovanj svoje žrebce premovalni komisiji v pregled pripeljejo, da se jim glede nadaljnih ukrepov zamore nasvetovati.

* * *

Kmetovalec povabljen na srebrno poroko cesarja Viljema. Cesar Viljem je povabil kmetovalca Stefana Hesse iz Hihite v Kansasu na svojo srebrno poroko in mu poslal v ta namen potnico. Ta kmetovalec je svoj čas služboval v kompaniji, kateri je po veljeval cesar Viljem še kot princ in je nekoč cesarju rešil življenje s tem, da mu je obdržal splašenega konja. Cesar ga je povabil pred leti na svojo ženitev in zdaj na svojo srebrno poroko.

Društvo „Vesna“ na Dunaju si usoja naznanjati, da ima v zalogi še šestero vrst umetniških razglednic, ki jih prodaja po sledečih znižanih cenah: Pri posamičnih je cena izvodov 4 vin., pri nakupu vsaj 10 izvodov 3 vin., pri nakupu vsaj 50 izvodov 2 vin. Kdor namerava naročiti večje število razglednic (vsaj 50 izvodov), dobi na zahtevo od vsake vrste po en izvod brezplačno na ogled.

Tržiške novice.

— Naš oče župan Mally — agitator. Mnogo lepih lastnosti imajo naš oče župan, a da so tako dober agitator — tega še nismo vedeli. Kakor znano «Gorenjčevim» bralcem, izpolniti se mora v Trziču nadučiteljsko mesto. Za to mesto so bili štirje prosilci: trije izven-tržiški in naš «predobro» znani pedagog Miklitsch, ki ima edino to lepo lastnost, da je navdušen Nemeec, in da zna županu Mallyju dobro pihati na srce. Minuli torek, 13. t. m., je bila seja krajnega šolskega sveta in ta je v svoji preveliki modrosti postavil v temo na prvo mesto **najslabejše kvalificiranega prosilca Miklitscha**, seveda samo raditega, ker ga je predlagal župan Mally. Da se nekoliko izve, na kak način je Miklitscha doletela ta čast, naj posvetimo zadevi še nekaj vrstic. Kako je razmerje v šolskem svetu, si vsak lahko misli: Slovenci v manjšini. Vendar bi se pa to pot Miklitschu le slaba godila, da se nam ni izneveril zadnji trenotek svetnik Primožič ki je glasoval v imenu svoje slovenske občine za nemškega kandidata, dasi nam je en teden dni prej obljubil svoj glas in dal še celo svojo moško besedo. Razmerje glasov je bilo: za Miklitscha trije, proti dva. Interesantno pa je, kako so vjeli Primožiča v svoje mreže. Zadnje nedeljo videli smo stopicati župana Mallyja v spremstvu dr. Czniela proti Slapu, kjer stanuje Primožič in ima svojo krčmo. Namen je bil seveda pregovoriti Primožiča, da odda svoj glas Miklitschu; ker pa je odmevalo iz krčme slovensko petje,

germansko srce pa se takoj izgubi v hlačah, si gospoda nista prav upala v hišo. Oprezovala sta nekaj časa okoli hiše, potem pa sta odkurila nazaj proti Trziču. Takoj drugi dan pa je dobil Krvin, da ne bo kake zamjenave, Jakob Primožič, po domače Krvin, «auftrag», da se mora zglasiti pri Mallyju. Primožič — pohlevna ovca — se ni upal upirati in jo urnih krač pobral k našemu županu. Začelo se je pregovarjanje in najhujši argument, ki ga je porabil Mally za Miklitscha je bil — ne smejte se! — da bo nemščina takoj izginila iz tržiških ljudskih šol, če bo drug imenovan za nadučitelja nego Miklitsch. O jerum, jerum! Ti uboga tržiška nemškutarija, od kakih ljudij si odvisna! Slabo se ti bo še godilo, če se boš morala opirati na take može! Ali argument je pomagal — Primožič je glasoval za Miklitscha — boljši učitelji so se morali umakniti na ljubo Miklitschu. Ali bo deželni šolski svet pritrdil tako podlemu postopanju, da se zaslužne učitelje zapostavlja takim učiteljem, ki so priznani najslabejši v celem okraju? Upamo, da ne. Če se pa zgodi to, potem vemo, da smo Slovenci povsod le pastorki naše slavne vlade. Gospodu županu pa povemo, da ga zna v kratkem začeti bolleti glava, ki ga v prav kratkem času ne bo nehala.

— Najnovejši trabant v ozvezdju župana je dr. med. Czniel. Da nam Slovenecem ne bo kdove kako prijazen, smo vedeli že naprej, ker je prišel po naročilu župana Mallyja. In čeprav se je enkrat izrazil proti nekemu gospodu: «Ich bin auch ein Slave» — mož je Rusin — mu teh besedi nismo posebno verjeli. Ali mož je postal nepreviden in je začel očitno ruvati proti nam. Dozdaj smo ga pustili pri miru, a obljubimo mu, če ne bo pustil aktivne politike, da se bomo zanj malo bolj zanimali. Torej pozor!

— «Tržiški Sokol» priredi predpustno veselico dne 24. februarja 1906 v gostilniških prostorih A. Perneta v Trziču. Spored: Godba na lok. Začetek ob osmi uri zvečer. Vstopnina za člane v sokolski obleki 40 vin., za nečlane 50 vin.; godba prosta. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Skrb vsake gospodinje je posvečena družinski blaginji!

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

Je po Kathreinerjevem načinu svojega prouzvajanja okusna, zdravju v prospeh in poceni, ima torej neprecenljive prednosti za vsako gospodinjstvo!

Poudarjajte pri nakupovanju izrečno ime Kathreiner in zahtevajte le izvirne zavojce z varstveno znamko župnik Kneipp.

HOTEL „ILIRIJA“

16-54

Ljubljana

Kolodvorske ulice št. 22

3 minute od južnega kolodvora.

Shajališče vseh Gorenjcev.

Udobni restavracijski prostori, moderno urejena kavarna z dvema najnovejšima biljardoma ameriškega sistema, lepo, nanovo urejene **sobe za prenočevanje**. — Kopalne sobe v hiši. — Točijo se najboljša štajerska naravna vina, pristni dolenski cviček iz Gadove peči, kakor tudi priljubljen hrvaški pelinkovec. — Izborna kuhinja. **Postrežba točna. Cene nizke.**

Za mnogobrojen obisk prosi spoštovanjem

Fric Novak.

Dober postranski zaslužek

dobi vsaka oseba (tudi dama) v vsakem tudi najmanjšem kraju na Slovenskem proti neznatnemu pismenemu opraviilu. Gg. učitelji, trgovci, obrtniki in obč. tajniki imajo prednost. Ponudbe na upravnistvo tega lista pod šifro «Pismeno opravilo». 13-3

M. Vidic

izdelovalec sodavice, malinovega soka in pokalic (kraherl)

v Lescah na Gorenjskem

priporoča svoje izdelke.

29-40

Postrežba točna. Cene nizke.

Mavricij Smolej

urar na Jesenicah

priporoča svojo veliko zalogo **vsakovrstnih ur** kakor žepnih, stenskih ur in budilk, verižic, prstanov, uhanov i. t. d., dalje zlatnine in srebrnine od najfinejše do navadne.

Sprejme tudi popravila, katera izvršuje natančno in točno po zelo nizkih cenah, 6-58

Ako hočete

dobro idočo uro poceni
kupiti, zahtevajte cenik

tvrdke N. Suttner, urar v Kranju.

31-35

Kaj je

SEYDLIN?

Priznana najboljša, po najnovejših
izkušnjah higienije sestavljena in večkrat
odlikovana kozmetična

ustna voda.

Dobiva se pri gg. I. Krašovicu, A. Trevnu
ter gospej Jerici Morič.

Izdovalec: O. Seydl, Ljubljana, Špi-
talske ulice 7. 3-60

Pivovarna

G. Auer-jevih dedičev

v Ljubljani

priporoča slavnemu občinstvu in spoštovanim gostilničarjem svoje
izborno

marčno in na bavarski način varjeno pivo

v prid družbi sv. Cirila in Metoda

2-64

Poštne hranilnice
račun št. 867.569.

Tiskarna in založništvo

Poštne hranilnice
račun št. 867.569.

Iv. Pr. Lampret v Kranju

Uredništvo in upravnništvo
„Gorenjca“

Uredništvo in upravnništvo
„Jeseniške Straže“

**Tiskovine za gg. trgovce in
obrtnike, slavna društva,
hranilnice in posojilnice.**

Vizitnice, kuverte, pisma, račune,
okrožnice, vabila, dopisnice, osmr-
tnice, tabele, lepaki, brošure, knjige
i. t. d. i. t. d.

Razglednice v več barvah.

Izvršuje

Vsakovrstna tiskarska

dela

v vsakem obsegu po količor
možno najnižjih cenah.

Zaloga:

Šolske tiskovine.

Ilustrirani

„Vodnik po Gorenjskem“.

„Osebna dohodnina“

Uredil Valentin Žun,
c. kr. davčni nadzornik.

Člčna in ukusna izvršitev. — Hitra in točna postrežba. — Na željo se pošlje tudi proračun troškov.